

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι

Δι 8

Εν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ Δρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902 Ὁφείδοντες δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἔγγραφα συνδρομητῶν νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. **Γεώργ. Κ. Γάγαρον**.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συντηροῦν ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρταγῶν διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἑλέφ Θεοῦ, συνελήφθη ὁ ληστής Πανόπουλος, ὅστις ἐπὶ ἐβδομάδας ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν σύμπαντος τοῦ Βασιλείου. Τὸ ζήτημα τοῦ ληστοῦ ἀπερόφησε πᾶν ἐνδιαφέρον καὶ συνετέλεσεν ὥστε νὰ κατὰδειχθῇ ἀπαξ ἔτι εἰς ποῖον σημεῖον ἀνικνότητος εὐρίσκοντι αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαὶ εἰς ἃς εἶνε ἀνετεθειμένη ἡ τήρησις τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς τάξεως. Ὁ Πανόπουλος, ὃς ἐγνώσθη, ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη φυγοδικῶν, δὲν ἐκρύπτετο εἰς τὰ ὄρη τῶν Κκλαβρύτων, ἀλλὰ περιεφέρετο ἀπὸ Κκλαβρύτων εἰς Πάτρας, Αἴγιον, κατήρχετο εἰς τὴν παρχίαν τῶν Πατρῶν, συμμετεῖχε τῶν διασκεδάσεων καὶ τῶν ἄλλων τέρψεων. Ἐτύγχανεν ὅν ὄλων ὑποστηρίξεως. Αἱ ἀρχαὶ δὲν κατώρθουν νὰ συλλάβωσιν αὐτόν· ὅτε δὲ συνελήφθη, εἰς Πάτρας, τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκάστου ἐκείνου Πανόπουλος ὡς παραιτίους τῆς καταστάσεώς του, ὅτι δηλ. ἔνεκα τῆς ἀνικνότητος τοῦ νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν ἐφθασεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς τελευταίας ληστείας. Ἀγνωστον δὲ, ἐὰν καὶ πάλιν θὰ συνελαμβάνετο ὁ περιβόητος οὗτος ληστής, ἐὰν Βασιλεὺς κκλέσας τὸν ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς δὲν ἔλεγεν αὐτῷ. «Κατάβηθι μόμνος εἰς Πάτρας καὶ φρόντισον νὰ συλλάβῃς τὸν ληστήν. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρέπει νὰ συλληφθῇ». Πραγματικῶς ὁ ληστής συνελήφθη. Ὁ Βασιλεὺς ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνεπτύχθη ἡ ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων προσήκουσα δραστηριότης. Ἀπαλλασσόμεθα νῦν ἀπὸ τὰς περιγραφὰς τῶν ἄθλων τοῦ ληστοῦ καὶ ἀνέτους δυνάμεθα νὰ περιφέρωμεν τὸ βλέμμα ἡμῶν καὶ ὀλίγον πέραν τῶν ὁρίων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Βλέπομεν τὴν Ἀλβανίαν γεωγραφουμένην ὑπὸ τῶν ξένων προπαγανδῶν. Βλέπομεν ὅτι ἐκεῖ καταβάλλεται ἄγων μέγας ἐπικρατήσεως, ἡμεῖς δὲ ἀδιαφοροῦμεν καὶ ἀναμένομεν μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας τὴν ἡμέραν κατ' ἣν θὰ ἐκτραχῇ ὁ κίνδυνος. Τότε, βεβαίως, θὰ κλεισθῇ ἡ θύρα ὡς τῶν μωρῶν παρθένων. Ἀρκούμεθα μόνον νὰ ὑβρίζωμεν ἐκείνους οἵτινες ἐργάζονται πρὸς ἐπικρατήσιν ἐν Ἡπείρῳ, Ἀλβανίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ καὶ νὰ κατηγοροῦμεν αὐτοὺς διὰ τὰς ἐνεργείας των. Εἶνε ὅμως τοῦτο ἀρετόν; εἶνε τοῦτο συντελεστικὸν εἰς ὑπεράσπισιν καὶ προστασίαν τῶν ἡμετέρων δικαιωμάτων; ὑποθέτομεν ὅτι τοιαύτη συνηγορία βλάπτει μᾶλλον ἢ ὠφελεῖ. Σήμερον ἐν τῇ πολιτικῇ ἐπικρατεῖ τὸ δικαίον τοῦ ἰσχυροτέρου καὶ τὸ συμφέρον αὐτοῦ. Ἐὰν εἰς τὰς σκέψεις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων κατεῖχε μέγιστον μέρος ἡ ὁρθότης καὶ ἡ δικαιοσύνη, πρὸ πολλοῦ ἡ δεινοπαθοῦσα Ἡπείρος καὶ ἄλλαι ἑλληνικαὶ πόλεις ἔδει νὰ ἀποσπασθῇ τῆς σημερινῆς καταστάσεως καὶ κατὰσταθῇ μᾶλλον ἐλεύθεροι. Ἀντὶ τούτου τί βλέπομεν; εἶναι τῶν δυνάμεων τούτων ἐργάζονται νὰ οἰκειοποιηθῶσι τὰς χώρας ταύτας ἡμεῖς δὲ περιοριζόμεθα νὰ ἐκβάλλωμεν κραυγὰς

μόνον. Αἱ κραυγαὶ εἶνε ἴδιον τῶν παιδίων, τῶν ἀνικάνων καὶ τῶν μωρῶν. Τῶν ἄλλων ἴδιον εἶνε ἡ ἐργασία, εἶνε ἡ δραστηριότης, ἡ πάλη· ἀγωνίζεται μία δύναμις νὰ ἐπικρατήσῃ ἐν Ἡπείρῳ, ἃς ἀγωνισθῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ματαιώσωμεν τὰς προσπάθειάς της· ἃς κρούσωμεν τὴν θύραν τῶν ἀρμοδίων καὶ ἐξεγείρωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Μανδραγόρειον ὕπνον, ἵνα ἀντιληφθῶσι τίνος μεγιστοῦ ἐθνικοῦ κκκῶ γίνονται παραιτίοι. Ὅλοι ἐργάζονται μόνον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀμιλοῦμεν, γράφομεν, ἀπειλοῦμεν διὰ τῆς γραφίδος καὶ τοῦ χάρτου καὶ διακηρύσσομεν ἀπαράγραπτα τὰ δίκαια τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐνῶ ἄλλοι ἔχουν ἤδη ὑπονομεῦσαι τὰ δίκαια ταῦτα. Μήπως οἱ Σέρβοι ὑπνώττουν; Τί ἄλλο εἶνε ἡ χειροτονία τοῦ Φερμιλιανοῦ ἢ προσπάθεια πρὸς ἐκσερισμὸν τῆς ἐπαρχίας Σκοπείων. Ἡ δὲ Βουλγαρία προσηλωθεῖσα τελείως εἰς τὸ ρωσσικὸν ἄρμα μετὰ σοβαρότητος παρασκευάζεται καὶ δραστηρίως ἐπιδιώκει τὴν εἰς βασιλεῖον ἀνκηρύξιν αὐτῆς· διὰ δὲ τὸν προσεχῆ Σ(β)ριον προετοιμάζει τὴν τέλει μεγάλων στρατιωτικῶν γυμνασίων εἰς τὴν Σίπκαν εἰς ἣν θὰ συμμετάσχῃ στρατός ἐκ 50 χιλ. στρατιωτῶν· ῥῶσσοι στρατηγοὶ θὰ ἐπιβλέπωσι τὰ γυμνάσια ταῦτα. Ἐξ ἄλλου δὲ ἀγγέλλεται ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ταξιδίου τοῦ Φερδινάνδου εἰς Πετροῦπολιν εἶνε ἡ στρατιωτικὴ ρωσσοβουλγαρικὴ σύμβασις, ἥτις, ὑπογραφθεῖσα, θὰ δημιουργηθῇ ἀμέσως μετὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἐν Σόφίᾳ ἀνεγειρομένου μνημείου τοῦ Ἀλεξάνδρου Β', εἰς ἃ θὰ παραστῇ ὁ Μέγας Δούξ Βλαδὶμηρος Ἀλεξάνδρεβιτς. Ἡ σύμβασις, ὑπογραφθεῖσα μετὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα τοῦ Πέτερχωφ καὶ κατὰθεθεῖσα εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγοῦ Κουροπάτκιν, ὁρίζει ὅτι ἡ Ρωσσία θὰ παράσχῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἀρωγὴν κατὰ ξηράν καὶ θάλασσαν ἐν περιπτώσει προσβολῆς τῆς ἀκεραιότητος τῆς ἡγεμονίας ἢ θὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνάπτυξιν οἰκισθῆναι δυνάμεως ἐπὶ βλάβῃ τῆς Βουλγαρίας. Ἡ Βουλγαρία εἰς ἀντιστάθμισμα, θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ρωσσίας πάσας τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς δυνάμεις ἐν περιπτώσει περιπλοκῶν εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἀφίνει δ' ἀνοικτοὺς εἰς τὸν ρωσσικὸν στόλον τοὺς λιμένας τοῦ Πύργου καὶ τῆς Βάρνης ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ αὗται συνθήκαι θὰ ἀποβῶσιν ἡμέραν τινὰ κατὰ τῶν Βουλγαρίων. Ἡ ἀνακήρυξις τῆς Βουλγαρίας εἰς βασιλεῖον κατ' οὐδὲν θὰ ὠφελήσῃ αὐτὴν ὑποδουλουμένην ἐντελῶς εἰς τὴν ρωσσικὴν ἐπικρατείαν. Τὴν Βουλγαρίαν οὐδεὶς ἀπειλεῖ, οὔτε θὰ ἀπειλήσῃ εἰς τὸ μέλλον, ὥστε νὰ παραστῇ ἀνάγκη τῆς ἐπικουρίας τῶν ρωσσικῶν στρατευμάτων. Ὅταν ταῦτα εἰσέλθωσιν εἰς Βουλγαρίαν δὲν θὰ ἀπειλῇ ὅν ὁ ὁμοῦς ἢ βουλγαρικὴ δυναστεία, ἀλλὰ θὰ ἀπειλήσῃ ταῦτα τὴν Κων(σταντιν)πολιν. Ἀπαξ, ὅμως, εἰσελθόντα εἰς Βουλγαρίαν θὰ μείνωσιν ἐκεῖ, οἱ δὲ Βούλγαροι πατριῶται οἱ ἀγωνιζόμενοι νῦν νὰ κατακτήσωσι τὴν Μακεδονίαν θὰ ἀπολαφύωνται διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς οἰκῆς ἐλευθερίας. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχομεν κατ' ἡμᾶς νὰ ὁμῶμεν εὐγνώμονες πρὸς ἀπάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, διότι αὗται συνετέλεσαν καὶ διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἑθνους καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς Θεσσαλίας φυγὴν τοῦ νικητοῦ Τούρκου τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ 1897. Συγχρόνως ὅμως δεῖν νὰ λαμβάνωμεν καὶ τὰ προ-

σέχοντα μέτρα πρὸς ἐκασφάλισιν τῶν συμφερόντων ἡμῶν, οὐχὶ φωνασκοῦντες, ἀλλὰ τασσόμενοι παρὰ τὸ πλεονέκτημα, οἵτινες οὐδὲν συμφέρον ἔχουν νὰ ἰδῶσι τὴν Ἑλλάδα ἐξησθενημένην.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ὅλοι οἱ ἱεράρχαι τῶν μητροπόλεων τῆς Ἡπείρου εἶνε ἐκτὸς τῶν ἐδρῶν των περιοδεύοντες.

Σκοπὸς τῆς περιοδείας των εἶνε κατὰ πρόφασιν μὲν νὰ ἀντιληφθῶσι τὴν κατάστασιν τῆς ἐπαρχίας καὶ νὰ φροντίσωσιν ἔπειτα νὰ ἐπιφέρωσι τὰς ἀναγκαῖας βελτιώσεις, κατ' αἰτίαν δὲ νὰ ἀργυρολογήσωσιν ἀσυστόλως καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν ἔπειτα μὲ τὰς τσέπας γεμάτας λίρας ἀπὸ τὴν περιοδείαν.

Καὶ ὅμως ἐὰν εἶχον τὴν καλὴν πρόθεσιν, ἐὰν ἐπόνουν διὰ τὸν τοπικόν, τὸν ὁποῖον ἔχουσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των, ἐὰν ἐκεντρίζοντο βαθεῶς ὑπὸ ὑψηλῶν αἰσθημάτων καὶ ἐφοικίων ὑπὸ ἀγνοῦ ἐνθουσιασμοῦ, θὰ τοῖς ἦτο εὐκολον κατὰ τὴν περιοδείαν αὐτὴν πολλὰ νὰ ἰδῶσι καὶ πολλὰ νὰ μάθωσι, τὰ ὅποια ἀνασκευάζόμενα νὰ εἶνε ἱκανὰ πολλὴν δυνάμιν νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς τὰ κατεσκληρότα σώματα τῶν δυστυχῶν κατοίκων τῶν ἡμετέρων ἐπαρχιῶν. Θὰ τοῖς ἦτο εὐκολον νὰ παρὰσχῶσιν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ποιμανομένους ἀρετὸν φῶς, ὥστε νὰ ἐξυπνήσωσι καὶ νὰ ἐνοήσωσι σαφῶς τὴν ἀθλίαν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκονται κυλιόμενοι ἀναισθητῶς εἰς εὐρὺ πέλαγος ἀμαθείας καὶ φοβερῶν προλήψεων· θὰ τοῖς ἦτο εὐκολον νὰ ἐμφυσήσωσιν εἰς τὰς καταζήρους ψυχὰς των ἀρετὴν συγκίνησιν, ἀρετὴν ἐνθουσιασμόν, ὥστε νὰ αἰσθανθῶσι καὶ αὐτοὶ ὀλίγην πατριωτικὴν φρικίαν, ὀλίγους ἀνθρωπίνους παλμούς, ὀλίγον ῥίγος νὰ διατρέχῃ τὸ ἀναισθητὸν σῶμα των.

Οὐδὲν ὅμως ἐκ τούτων διήλθε ποτὲ ἀπὸ τῶν νοῦν των κατὰ καιροὺς ἱεραρχῶν μας· οὐδέποτε ἔλαβον ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψίν τὴν τύχην των κοινοτήτων, τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν, τὴν ἀποκατάστασιν, τὴν πρόδον καὶ τὸ μεγαλεῖν αὐτῶν, πάντες ἀνεδείχθησαν μικροὶ καὶ ποταποί, πονηροὶ, ἀργυρολόγοι, ἀναιδέες, ἐκδοτοὶ θρασείας εἰς ἀπολαύσεις, ἀμέμεινοι καὶ ἡλίθιοι ἄλλοι, χαμερπεῖς καὶ αὐθάδεις ἄλλοι· πάντοτε εἰς μικρότητας διέτριψαν τὸν πολύτιμον αὐτῶν χρόνον· οὐδέποτε διενόησαν τι ὑψηλόν, οὐδέποτε ὠκυπέδωσαν πόθους, οὐδέποτε ἐφάντασθησαν ἐλπίδας καὶ μεγαλεῖα· παλμούς καὶ συγκινήσεις καὶ συγκινήσεις, οὐδέποτε αὐτοὶ ἠσθάνθησαν.

Ἀλλὰ τίς σήμερον φροντίζει ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας; τίς ἀπασχολεῖ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μὲ τὸ κοινὸν συμφέρον; οὐδεὶς· πάντες διὰ τὸ ἴδιον μόνον συμφέρον κόπονται· πάντες διὰ τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν ἐνδιαφέρονται.

Παρατήρησον τί γίνεται εἰς τὰ σχολεῖα· οἱ κατὰ τόπους ἐκλεγόμενοι ἐφοροεπίτροποι ἔχουσιν ἀποβάλλει πρὸ καιροῦ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο πῦρ, τὴν πρὸς τὰ γράμματα, πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ἀνάπλασιν τῶν παιδίων μαρίαν· δὲν ὁνειρεύονται πλέον μεγάλους ἄνδρας ἐκ τῶν σχολείων τῆς πατρίδος των, δὲν φαντάζονται πλέον ὅτι εἶνε δυνατόν ἐκ τῆς μικρᾶς καλύβης νὰ ἀνατεῖλῃ διὰ τῶν σχολείων καταυγάζων ἀστὴρ,

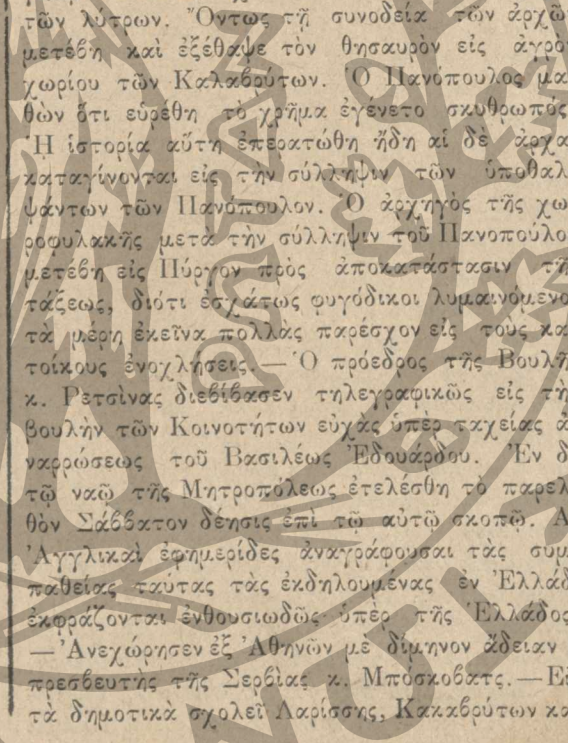

Τὴν παρὰ τοὺς αὐτοὺς ἐβδομάδα συνελήλυθη ἐπὶ τὸ τέλος ἐνὸς τῆς πόλεως τὸν Πατρίον, ὁ ληστὴς Πανόπουλος μετὰ τοῦ ἑτέρου ὁπαδοῦ αὐτοῦ, τοῦ ὅστις κατέχευται ἐκ Λάκκας τοῦ Σουλίου.

Ὁ Πανόπουλος κατόικει εἰς τινὰ οἰκίαν εἰς τὴν ἀνοίγειν πάτωμα, ἀνεμένον κατὰλληλον περιστάσει ὅπως ἀπέλθῃ εἰς Πρέβεζαν. Ὁ φιλοσέβων ὅμως αὐτὸν δικηγόρος Δημόπουλος προσελθὼν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς τρομοκρατικῆς Στάξιον ἀνεκοίνωσε τὰ κατὰ τὴν Δημόπουλου καὶ οὕτως ὁ περιβόητος ληστὴς συνελήλυθη ἀνεκώδυνη ἀντιστάσεως ἐντὸς τοῦ δωματίου αὐτοῦ. Πισθεὶς διὰ ὁμολογήσῃ εἰς ποτὶν μερὸς εἶχε κρύβει τὰ ἀπὸ τὸν αἰχμάλωτον Στρωτοῦ λησίου ληρῆναι λύτρα οὐδέποτε τὰς ἀρχάς, δι' ἐκτάκτου ἀμειβοστοιχίας μεταβάσαντες μὲν ἐν Λαζαρωῦς, εἰς τὰ περὶ τὸ σπήλαιον ἐν ὁμοίᾳ τοῦ αἰχμάλωτου μέν, εἶχε ὑπὲρ τοῦ δεικνὺς κρύπτην ἐν ᾗ διατείνεται ὅτι εἶχε ρίψῃ τὸν θησαυρὸν ἀπὸ ἐν τῷ σπηλαίῳ οὐδὲν ἀνεκαλύφθη συνεκρίναντο ὁ Πανόπουλος «ὅτι ἐκ κλέπτης». Ἡ ἀνάκρισις ἐργασθεῖσα ἐπιτηδεύει ἀκωρόφωθεν, ὥστε ὁ Χουσαῖνός, ὅστις εἶχε συλληφθῇ ὕληρον μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ ληστῆ τοῦ Τηλεστή οὕτως τὸ ἀνέκον μερὸς ἐκ τῶν λύτρων παρέδωκεν εἰς τὰς ἀρχάς, νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι αὐτὸς εἶχε καὶ τὸ ὑπόλοιπον μερὸς τῶν λύτρων. Ὅντως ἡ συνοδεία τὸν ἀρχὴν μετέβη καὶ ἐξέβαλε τὸν θησαυρὸν εἰς ἀγορὰν τοῦ τῶν Καλαβωτῶν. Ὁ Πανόπουλος μεταβὰς εἰς τὴν εὐαθὴν τὸ γρήγαν ἐγένετο τυφλωθεὶς.

Ἡ ἱστορία αὕτη ἀποκαλύθη ἥδη καὶ διὰ χάραν κατανύσσου εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ὑποβλήτων τῶν τῶν Πανόπουλου. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς τρομοκρατικῆς μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Πανόπουλου μετέβη εἰς Ἱόνιον πόλιν ἀποκαταστάσει τῆς τάξεως, διότι ἐστὶν αὐτὸς σφυδρὶον λυσιτελεῖν τὰ μέρη ἐκείνη πολλὰς παρέχον εἰς τοὺς κατοικοῦς ἀνηλεήτως. — Ὁ πρέσβης τῆς Βουλῆς κ. Ρατσίνας διεβέβαιον τηλεγραφικῶς εἰς τὴν βουλὴν τὸν Κοινοτῆτον εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Βασιλέως Ἐδουάρδου. Ἐν δὲ τῷ ναυὶ τῆς Μητροπόλεως αὐτὸς αὐτὸς τὸν πρεσβύτερον Σάββατον θέσας ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ.

Ἀγγλικά ἐφημερίδας ἀνεφάρμοσαν τὰς συμπληρωματικὰς ἐκδόσεις ὅπως ἐκδόθησαν ἐν Ἑλλάδι ἐκφράζοντι ἀνθρωπιστικῶς περὶ τῆς Ἑλλάδος. — Ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν μετ' ὁμηγόν ἀδείων πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Μπόσκοβιτς. — Εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα Ἀριστῶν, Καλαβρυτῶν

Καρπεννησίου έσημειώθησαν ανά 4--5 κρούσματα ιλαράς. — Διωρίσθη διευθυντής του γεωργικού σταθμού Βυτίνης ο γεωπόνος κ. Στεφαννάκης. — Παρητήθη ο διευθυντής της Αστυνομίας Αθηνών — Πειραιώς ταγματάρχης κ. Στυμφαλιάδης και διωρίσθη τοιοῦτος ο ταγματάρχης κ. Γενήσκαρης.

— Ήρχισαν αἱ εξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς ἀνωτέρρας τάξεως τῆς Νευτικῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. Ζώτου, ὡς προέδρου, Τομπάζη, Τσακάλη καὶ Βίμπου ὡς μελῶν. Οἱ δὲ κατ' αὐτὰς εὐδοκίμησαντες θὰ καταταχθῶν εἰς τὸ ναυτικὸν μὲ τὸν βαθμὸν σημαιοφόρου. Τῶν μαθητῶν τῶν τριῶν κατωτέρων τάξεων αἱ εξετάσεις ἔληξαν ἀπὸ τοῦ Σαββάτου, ἐχορηγήθη δ' εἰς αὐτοὺς δεκαήμερος ἐκτὸς τῆς Σχολῆς ἄδεια, μετὰ τὸ πέραν τῆς ὁποίας θὰ ἐπιβῶσι τοῦ εὐδρόμου «Ν. Μικουλῆς» διὰ τὸν ἐτήσιον εκπαιδευτικὸν πλοῦν ἀνὰ τὴν Μεσόγειον. Ὁ πλοῦς οὗτος θὰ διαρκῇ ἐπὶ δύο μῆνας, θὰ προσεγγίσῃ δὲ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τὸ εὐδρόμον εἰς τοὺς λιμένας Νεαπόλεως, Γενούης, Μασσαλίας, Βαρκελώνης, Γιβραλτάρ, Ἀλγερίου καὶ Ἀλεξανδρείας, ἐκεῖθεν δὲ θὰ ἐπαναπλεύσῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ περὶ τὰ μέσα τοῦ Αὐγούστου.

— Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ λαίδη Ἐτζερτων, πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς Εὐρώπην, ἀνῆλθον προχθὲς κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Βασιλέως εἰς Τατόι καὶ παρεκάθισαν εἰς τὸ βασιλικὸν πρόγευμα.

— Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ὠρίσθη ὅπως 15 μόνον εἰσαχθῶν κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων καθ' ἑκάστην ὑποβάλλονται καὶ νέαι αἰτήσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἀγνωστον εἰς ποῖον ἀριθμὸν θὰ φθάσουν, ἀφοῦ ἤδη ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὸν ὁρισθέντα.

— Ὁ ἐν Κων/πόλει ὑγειονομικὸς ἀντιπρόσωπος κ. Μπαλίλης, ἀνήγγειλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἐντὸς τῆς πόλεως συνέβησαν τέσσαρα πανωλίαι κρούσματα, ὧν τὰ δύο ἀπεδείχθησαν ἐπισήμως, ἐξετασθέντα καὶ μικροβιολογικῶς. Συνελθὼν τὸ Ἱατροσυνέδριον εἰς διάσκεψιν ἐπέβαλε 48ωρον καθάρσιν εἰς τὰς ἐκ

Τουρκίας προελεύσεις.

— Ἐγένετο προχθὲς τὴν 10ην π. μ. ἡ κλήρωσις τοῦ λαχείου τῶν λαχειοφόρων μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐξήχθησαν δὲ κατὰ σειράν ἐκ τῆς κληρωτικῆς οἱ ἐξῆς ἀριθμοί :

90,629	κερδίζων	70,000	Χρ.	Χρ.
59,029	»	10,000	»	»
152,637	»	2,500	»	»
52,482	»	2,500	»	»
12,665	»	1,000	»	»
56,859	»	1,000	»	»
9,345	»	1,000	»	»
125,149	»	1,000	»	»
124,423	»	1,000	»	»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ χαρὰς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐν Τριχάλαις φίλος καὶ ἀγαπητὸς συμπατριώτης κ. Στέργιος Παλαίς ἐτέλεσε τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀνδρομάχης Γ. Βλαχάδα. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Εὐτίσιναι ἐτελέσθησαν πρὸ ἡμερῶν ἐν Πραμάντῃ τῆς Ἀρτῆς οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Δημ. Μπέκα Δημοδασκάλου μετὰ τῆς καλλιμάρφου δεσποινίδος Φωτεινῆς Χρηστογεωργίου ἀδελφῆς τοῦ φιλοπροσόδου καὶ Δημοφίλου Δημάρχου Ἀγνάντων.

Χ. Τ. Γ. Μ.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα δόντες εξετάσεις ἐν τῇ Ἐνταύθα Διδασκαλείῳ οἱ ἐκ Συράκου καὶ ἐπιμελῆς νέοι κ. κ. Ἰω. Σάκκος καὶ Γεωρ. Μπέλλος πρωτοεῖς μαθηταὶ αὐτοῦ ἔτυχον ἐπαξίως τῶν καταβληθέντων κόπων καὶ τῇ ἀεὶποτε διακρινούσῃ αὐτοῖς ἐπιμελείᾳ τοῦ πρώτου βαθμοῦ Ἀρίστα. ὁ κ. Ἰω. Σάκκος μάλιστα τηλεγραφικῶς ἐκλήθη παρὰ τῆς κοινότητος τῆς κωμοπόλεως ταύτης ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν τῶν τέκνων αὐτῆς κατὰ τὴν βερινὴν ἐποχὴν. Εὐχόμεθα ἐγκαρδίως ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἀπολυτηρίους.

Χ. Α. Τ. Σ. Χ. Δ.

— Ἀνεχώρησεν διὰ Πρέβεζαν ὁ κ. Γ. Σάννης ἔμπορος μετὰ τῆς Κυρίας του.

— Ἀφίκετο ἐν Πορτ-Σαῖδ καὶ ἀνεχώρησε εἰς Κακυσίους τοῦ Πωγωνίου ὁ κ. Ἡλίας Κιτσωνίδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Βοστίνης ὁ κ. Λεων. Βασιλειάδης.

— Διατρίψας ἐνταύθα χάριν ἐμπορικῶν του ὑποθέσεων ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Λευκάδα ὁ κ. Δ. Μήσσης ἔμπορος.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μπούλτζην τοῦ Ζαγορίου κ. Μιχαὴλ Γκρίτζας.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ξάνθην ὁ ἐκ Μπούλτζης τοῦ Ζαγορίου κ. Γεώργιος Ἰωαννίδης φαρμακοποιός.

κατηφεῖς καὶ πάντοτε αἱ ὁμιλίαι τῶν ἡσυχιστῶν, ὅπως μὴ ἐννοηθῶσιν.

Ὁ Γεώργιος Τουρτούρης, εἰς τῶν προϋχόντων Καλαρρυτῶν, καὶ ὁ Κωλέτης, εἰς τῶν πρώτων τῆς πόλεως Συράκου, συνεννοηθέντες μετὰ διαφόρους κοινότητας τῆς Ἡωίρου, προπαρεσκευάζον τὴν ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν τυράννων. Ἡ ἐξέγερσις δὲν ἤρρησε νὰ λάβῃ χώραν· οἱ ἡσυχιστῶν κωδῶνων ἤρχισαν νὰ κρούουν ἀκατάπαυστα. Διάφοροι ἄνδρες ἐκ τῶν Ἰωαννιτῶν, ὅσοι κατέφυγον εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν, ἔχοντες ὅπλα, ἔτρεξαν εἰς ἀποκαλεισμένη τῆς Ἀλβανικῆς φρουρᾶς, συγκειμένης ἀπὸ 80 περίπου. Ὁ περισσύτερος δὲ λαὸς, ὠπλισμένος ἢ ὄχι, διότι ὀλίγοι εἶχον ὅπλα μετὰ τῶν παίδων ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ γένους, συνεκεντρώθησαν περὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἀνύψωσαν λευκὴν σημαίαν μετὰ κόκκινου σταυροῦ, τυχερὸς δ' ἐστάθη νὰ λάβῃ καὶ ἐγὼ μέρος μετὰ τῶν λοιπῶν παίδων εἰς τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἡ πρώτη πράξις τῶν ἀρχηγῶν ἦτο νὰ ζητήσουν τὴν παραδοσιν τῆς φρουρᾶς καὶ ἀρπύσιν ὑπερήφανοι οἱ Ἀλβανοί, καὶ γνωρίζοντες ὅτι ἔχουν νὰ κάμουν ὄχι μὲ πολέμιστάς, οὔτε τὰ ὅπλα παραδίδουν, οὔτε φωνὰς ἀκούουν· τρέχουν κατὰ τὴν πόλιν ἀρπάζοντες καὶ κτυπῶντες τὸν κόσμον. Οἱ ἐνοπλιοὶ ὅμως Ἰωαννίται, συνειθίσαντες εἰς τὰ ὅπλα, κατὰ τὰ μέγιστα ταξείδια τῶν, ὅτε συναντῶντο μετὰ ληστροικῆς συμμορίας καὶ πολεμοῦντες διέβαινον, ἄλλοι δὲ ἐξωκειμένοι εἰς τὸ κυνήγι ἐπὶ τῆς λίμνης, ἐσταμάτησαν τοὺς Ἀλβανούς, καὶ τοὺς ἐπολέμησαν ὄχι ὀλίγον ὥραν, καταναγκάσαντες αὐτοὺς νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὸν σταθμὸν τῶν (οἰκίαν ιδιωτικὴν, καταληφθεῖσαν παρ' αὐτῶν), ὅθεν ἐξηκολούθουν νὰ πολεμῶσιν. Οἱ Ἀλβανοὶ πάλιν ἐτόλμησαν νὰ ἐξέλθουν καὶ

— Δοὺς προχθὲς εξετάσεις ἐνώπιον τῆς Ἱατρικῆς σχολῆς ὁ ἐκ Μπάγιας τοῦ Ζαγορίου κ. Κ. Τζαμίζας ἐγένετο διδάκτωρ ἐπαξίως τῶν μελετῶν του μετὰ τὸν ἐπίσημον βαθμὸν ἀρίστα διὸ συγχαίρομεν αὐτὸν ἐγκαρδίως.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Μπάγια τοῦ Ζαγορίου οἱ γάμοι τοῦ εὐελπίδος νέου κ. Ἐλευθερίου Ἰωαννίδου μετὰ τῆς καλλιμάρφου δεσποινίδος Καλυψῆς Τζιμπούλου τοῖς νεονύμφois εὐχόμεθα τὸν βίον ὀλίγον καὶ εὐτυχῆ. Β. Α. Γ. Ψ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Φραγκάδες τοῦ Ζαγορίου ὁ κ. Θεμ. Τριανταφυλίδης διδ. τῆς Ἱατρικῆς.

— Ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ Μέτσοβον ὅπως παραθερίσῃ πλησίον τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν τοῦ ὁ ἐνταύθα πρὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πολυκλείτου κ. Δημ. Πέλλης δεσπομάρτυρος. Εὐχόμεθα αὐτῷ καλὴν τὴν διαμονὴν καὶ αἰσίαν τὴν ἀρίστην. Χ. Α. Τ.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Κερκύρᾳ ὅπου ἦτο ἐγκατεστημένος ὁ ἐκ Καλαρρυτῶν σεβαστὸς καὶ ἐντιμὸς οἰκονομάρχης Ἀθαν. Πατούνης. Τὴν ἀποφραγμένην πολυμελὴ οἰκογένειάν του συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως.

— Ἀφίκετο ἐκ Λαμίας ὁ κ. Σπ. Σουριανεύτης ἔμπορος, ἐξ Ἀρτῆς ὁ κ. Κ. Φραγκογιάννης ἐργολάβος, καὶ ἐκ Χαλκίδος ὁ κ. Χαράλ. Κοσθογιάννης.

— Ἀφίκετο ἐκ Καπεσθίου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κέρκρον ὁ κ. Ν. Βουλόμενος, ἐκ Δραγῆς ὁ κ. Ν. Κόλας Φιλίππου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν, ἐκ Καπεσθίου μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὁ κ. Ἀποστ. Δούκας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονικὴν, ἐκ Καρτοῦν οἱ ἐκ τῶν περιγύρων Κωνσταντῆς κ. κ. Γεωργ. Ντόγκας, Γεωργ. Ζήτης, Ἀργυρ. Ρούσης, Βασίλειος Ρούσης, Παναγ. Βαζούκης, Κ. Βαζούκης, Γεωργ. Λεωνίδας καὶ Ἰωαν. Λεωνίδας.

— Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλίας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ρουμανίαν οἱ ἐκ Ζαγορίου κ. κ. Κ. Δαρδογιαννίδης, Νικολ. Καρώνας καὶ Γεωργ. Ἰωαννίδης, ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Ζαγόριον οἱ κ. κ. Ἰωάννης Γεωργίου καὶ Ἀναστάσιος Γεωργίου, Βασιλ. Μιχαηλίδης, καὶ ὁ κ. Δημήτριος Ἀλεξίου ἐκ Τσαριτσώνης, ἐκ Γρεβεντιῶν διὰ Σμύρνην ὁ κ. Δημήτριος Χατζῆ Ἰωάννου.

— Οἱ δύο μικροὶ υἱοὶ τοῦ ἐκ Πρέβεζης μεγαλεμποροῦ κ. Δούλη κατόπιν σπανίων εξετάσεων, καθ' ἃς ἐξέλαμψαν ὡς δύο νέοι μικροὶ ἀλλὰ πληρεῖς φροντῆς καὶ ζωηρότητος ἀσπέρεις εἰς τὸν μαθητικὸν οὐρανὸν τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ὃν πρὸ ὀλίγου ἀνεφάνησαν ἐκπλήξαντες διὰ τῆς ἐκτάκτου αὐτῶν δυνάμεως καὶ ἰσχύος πάντας τοὺς διατρίβοντας περὶ τὰ φῶτα, ἀπῆλθον διὰ Πρέβεζαν σπεύδοντες νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὴν πατρικὴν καὶ μητρικὴν ἀγκάλην, ἣν χάριν τῶν γραμμάτων ἠναγκάσθησαν πρὸ ἐτοῦς σχεδὸν νὰ ἐγκαταλείψωσιν· εἰς τοὺς μικροὺς αὐτοὺς φαστῆρας εὐχόμεθα μέλλον ἀντάξιν τῶν μεγάλων ἐλπίδων, ἃς ἔχουσι περὶ αὐτοὺς ὅλοι, ὅσοι τοὺς ἐγνώρισαν καὶ τοὺς ἐθυμάσαν. Σ. Γ.

ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ!

Μέρος Β'.

Ἡ ἐν Καλαρρυταῖς ἐπανάστασις, κατὰ τὸ 1821 τὸν Ἰούνιον μῆνα, καὶ τὰ μέγιστα τῆς διὰ πολέμου κατὰ τοῦ Ὁμερ Βριώνη σωτηρίας μας ἐπὶ τῶν Ἰθακησίων πλοιαρίων ἐν τῷ λιμένι Ἀστακοῦ.

Ἀναχωρήσαντες ἀπὸ Κορίτιανην μετὰ ὀκτὼ ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς Καλαρρυτάς. Ἐφύγαμεν ἀπὸ τὸν παράδεισον καὶ τοῦ ἀνέβημεν· Ὁχι βέβαια εἰς τὸν οὐρανόν, ὃν οἱ ποιηταὶ παρουσιάζουν ὡς τερπνὸν ἐνδιαίτημα, ἀλλ' εἰς Καλαρρυτάς, πόλιν ἐπὶ βράχων φαλακρῶν, ἣν δι-ασφάγες καὶ βάραθρα χωρίζουν ἀπὸ τὴν πλησίον ἐτέραν πόλιν Συράκων. Τώρα ἀγνοῶ εἰς ὁποίαν κατὰστασιν αἱ πόλεις αὗται εὐρίσκονται· τότε, ὃν καὶ ἡμῖν παῖς, ἡ πόλις Καλαρρυτῶν μὲ ἐξέπληξε διὰ τὰς ὥραις οἰκοδομᾶς, ἃς ἐβλεπον, καὶ ἡ θέα αὐτὴ μὲ ἀπεζημίωσε διὰ τὸ τρομερὸν ἀνεβοκατέβασμα τῆς ἐπικινδύνου ὁδοῦ.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως αὐτῆς ὑπάρχει βρύσις Γκοῦρα καλουμένη, ἐξ ἧς ἀπειρα ψυχρότατα ὕδατα ἐξέρχονται, τὰ ὅποια κατὰ τὸ καλοκαίρι δὲν πίνονται εὐκόλα, ἂν ὀλίγον δὲν μείνουν ἐπὶ τοῦ ποτηρίου. Ἡ μεγίστη ψυχρότης εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ βλάψῃ τοὺς πίνοντας. Πληθὸς λαοῦ κατὰ τὴν πλατεῖαν αὐτὴν συνηθροισμένοι ὠμίλει τὴν Βλαχικήν· ὀλίγοι δὲ πατριώται μας Ἰωαννίται ἐσχημάτιζον χωριστοὺς ὀμίλους. Παῖς ἐγὼ οὐδὲν ἐνόουν. Ὅ,τι ἐπληττε τὰ αὐτὰ μου, ἦτο ὅσα ἤκουον εἰς Ἰωάννινα, ἐντὸς τῆς οἰκίας μας, εἰς Γραμμένον, εἰς Ἀρταν, ἦτο πάντοτε τὸ «θὰ γίνῃ Ρωμέϊκο». Οἱ Ἰωαννίται ἦσαν θαρραλέοι, οἱ Βλάχοι

νὰ πράξουν τὰ ἴδια, καὶ πρὸ πάντων νὰ οἰκονομήσωσι γερὸν καὶ τροφὰς· ἀλλ' ἄλλη καὶ ἄλλη μάχη ἔλαβον χώραν, ὅτε ὁ θεὸς μου Ἀναστάσιος Κουτσαλέζης πολέμων καὶ φωνάζων ἀπέπῳ τους! τὰ βρωμόσκυλα! ἐπληγώθη κατὰ τὴν σιγχόνα. Δὲν ἐλάνθασεν ἡ βολὴ τοῦ ἐπιτηδεύου Ἀλβανοῦ. Τοῦ τολμηροῦ Ἑλλήνος πολέμιστοῦ τοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα, τὴν γλῶσσαν του κατέστησεν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἄφωνον.

Οἱ Ἀλβανοί, βλέποντες ὅτι ἐνδέχεται νὰ τοὺς καύσουν, διότι ἤρχισαν νὰ καίουν τὰς πέριξ οἰκίας οἱ Ἕλληνες, ἀπεφάσισαν νὰ συνθηκολογήσωσιν, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Οἱ Ἀλβανοὶ ἀνεχώρησαν λαβόντες τὰ ὅπλα τῶν καὶ τὰς κάπ-πας τῶν, ἐκ δὲ τῶν Ἑλλήνων μόνον ὁ θεὸς μου ἐπληγώθη, οὐδεὶς δ' ἐφονεύθη. Ἀλβανοὶ ὅμως ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς πέντε ἢ ἐξ. Ἐνθυμούμαι ὅτι ἄνδρες ἔδεσαν αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς πόδας, ἡμεῖς δὲ τὰ παιδιά, τὰ ὅποια δὲν ἐλείπομεν ἀπὸ τὰς σκληρὰς αὐτὰς, τοὺς ἐσύραμεν μέχρι τοῦ θαλάσσιου, ὅπου εἰς ἡλικιωμένους ἔλυε τὰ σχοινία καὶ ἐρρίπτοντο τὰ κορμὰ τῶν εἰς τὸ χάος.

Προϋχόντες τῶν Καλαρρυτῶν ἦσαν ὁ Γεώργιος Τουρτούρης καὶ ὁ Νικόλαος Γιαγκου. Εἰς Συράκων ὁ μόνος πολιτικὸς ἦτο ὁ Κωλέτης, οὐδεὶς δ' ἕτερος ἤκουετο τότε. Δὲν συμφωνεῖ ὁ Νικόλαος Γιαγκου, διότι ἐθεώρει τὴν ἐπανάστασιν ἀκαίρον καὶ ἀδύνατον τὴν ἐκβασιν παρομοίων ἐπιχειρημάτων εἰς τὸ εὐ αἶνε τοῦ τόπου.

Εἰς παρομοίους ὅμως σκέψεις δὲν ἤρχοντο ὁ Τουρτούρης καὶ ὁ Κωλέτης, καὶ τῆς φρουρᾶς ἡ ἀποχώρησις ἐφάνη εἰς τὸν τόπον εὐδοκίμους τοῦ ἔργου, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶχον νὰ κάμουν μὲ Ἀλβανούς. Αἱ συνέπειαι πιθανόν μόνον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Κωλέτου νὰ ἔλαβον (ἀκολουθεῖ)